

EU og lignende, sørge for, at sådan nogle forslag slet ikke kom frem.

Jeg vil da sige, at der er dele af det her forslag, som Dansk Folkeparti ikke sådan kan vende sig imod, f.eks. at der gives informationer og lignende. Men er det nødvendigt at nedfælde noget sådant i en lov? Hvis man er et menneske på over 18 år, så må man vel vide, hvad det er, man går ind til. Nu skal der pludselig være en fortrydelsesret, der går helt op til 10 dage.

Jeg har godt hørt om nogle ulykkelige eksempler med folk, der er i udlandet på en ferieø, og som skriver under på en eller anden skør lejlighed, som de ikke har noget at bruge til, og jeg kunne da godt lide at vide, om man nu så pludselig kan komme af med den. Kan man det, når aftalen er indgået i udlandet? Det kan godt være, der er andre regler dér. Jeg ved det ikke. Det kan være, at ministeren kan svare på det.

Men forslaget som sådan finder jeg fuldstændig komplet overflødig. Det må være det enkelte menneskes ansvar over for sig selv og sin familie, at man ikke indgår nogle aftaler, som man ikke kan stå ved. Det kan ikke være rigtigt, at samfundet ligesom spænder et sikkerhedsnet under folks dispositioner. Så kunne det lige så godt være sådan, at hvis jeg købte mig en ny bil, skulle jeg også kunne køre i den i måske seks dage, derefter kunne jeg fortryde, at jeg havde købt den, og køre den tilbage igen. Det kan man jo heller ikke. Så kunne man blive ved i én uendelighed. Hvad skulle man i øvrigt som menneske ikke få lov til at fortryde?

Man må leve op til det ansvar, man har fået, når man nu er sat som borger i samfundet, så vi i Dansk Folkeparti er bestemt ikke begejstret for dette forslag, og at Enhedslisten har vendt på en tallerken, det kan forundre én lidt – måske.

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg kunne desværre ikke være her, da det var min tur i ordførerrækken, så jeg skal sige meget kort, at Det Radikale Venstre støtter forslaget.

Vi synes, det er fornuftigt. Det er et skridt i den rigtige retning, nemlig at beskytte forbrugerne mod forpligtelser, som man ikke helt har overblik over. Og det kan ofte være med meget, meget store fristelser lige for øjnene af én, så vi synes, det er et fornuftigt forslag.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg skal sige til hr. Poul Nødgaard, at Enhedslisten selvfølgelig har læst forslaget, men vi

synes ikke, der er meget grund til, vi i Folketinget bruger meget tid på detaljerne, for det er et meget detaljeret forslag.

Hvad angår det med at vende på en tallerken, så har det altid været sådan, at var der en ting, vi støttede, så støttede vi den, uanset om den kom nede fra Unionen. Det gjaldt i tidligere tider – f.eks. første gang jeg oplevede et fornuftigt EF-direktiv, der gav rettigheder til lønmodtagerne i forbindelse med virksomhedsoverdragelse – og det gælder her, når der kommer noget, som forbedrer mulighederne for, at folk kan komme ud af noget bondefangeri.

(Kort bemærkning).

Erling Oxdam (V):

Når nu hr. Frank Aaen fik lejlighed til at kommentere hr. Poul Nødgaards indlæg, så vil jeg også lige sige, at det selvfølgelig ikke kun skyldes, at det er et EF-direktiv, at Venstre formentlig vil støtte lovforslaget. Det er også, fordi vi – som jeg sagde i indledningen – principielt går ind for forbrugeroplysning, og en stor del af lovforslaget er forbrugeroplysning.

Vi kan ikke lide – og det er det, man kalder at nære betænkelighed ved – at der er en fuldstændig blank fortrydelsesret. Det er at overdribe hensynet til forbrugeren. Det skal være sådan, at der skal være særlige forhold, der gør sig gældende. Men det er altså det, man nu engang allerede har indført, og dér må sælgerne så lære at tage bestik af, at sådan kan det gå: at man kan springe fra helt gratis.

Men jeg vil lige sige til hr. Poul Nødgaard: Det er altså ikke kun, fordi det står i et EF-direktiv. Det er også, fordi der er momenter af fornuft i lovforslaget.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg synes også, hr. Nødgaards tale var mærkelig. Jeg synes, hr. Frank Aaen holdt en god tale, der ikke fortjente at blive kritiseret, men jeg vil i øvrigt gerne takke for tilslutningen til forslaget fra de fleste.

Forslaget bygger blandt andet på en rapport, som Nordisk Råd har lavet om aggressiv markedsføring, og som sagt også på et EF-direktiv, og så prøver det at tilpasse EF-direktivet til den lovgivning og den lovgivningsform, vi har herhjemme, og derfor er der måske nogle afvigelser i forhold til direktivet for at få det til at passe sammen med den danske normale lovgivning på det her område.